

den i øvrigt vil fremgå af skiltningen i forretningen, har Justitsministeriet ikke fundet grundlag for at kræve kontantprisen oplyst ved siden af hovedstolen. Ved andre kreditaftaler end kreditkøb har det desuden ingen mening at kræve oplysning om kontantprisen.

Efter *nr. 2* skal der gives oplysning om *størrelsen af en eventuel udbetaling*. Bestemmelsen svarer til kreditkøbslovens § 8, stk. 1, nr. 2.

Nr. 3 fastslår, at forbrugeren skal have oplysning om *kreditomkostningerne* angivet som et beløb. Bestemmelsen svarer til kreditkøbslovens § 8, stk. 1, nr. 3. Efter bestemmelsen i lovforslagets § 13, stk. 1, omfatter kreditomkostningerne alle renter og andre tillæg til kontantprisen.

Ifølge *nr. 4* skal der gives oplysning om *de årlige omkostninger i procent*. Bestemmelsen svarer til direktivets art. 4, stk. 2, litra a. De årlige omkostninger i procent er i direktivets art. 1, stk. 2, litra e, defineret som den samlede pris for kreditten udtrykt i procent pr. år af det ydede kreditbeløb, dvs. hovedstolen. Ved beregningen af de årlige omkostninger i procent skal der tages hensyn til kreditomkostningerne som defineret i nr. 3. De nærmere regler for beregningen af de årlige omkostninger i procent fremgår af forslagens §§ 16-18, jf. bemærkningerne hertil.

Efter *nr. 5* skal forbrugeren have oplysning om *det samlede beløb, der skal betales* efter aftalen. Bestemmelsen svarer til direktivets art. 4, stk. 2, litra c, og kreditkøbslovens § 8, stk. 1, nr. 4.

Endelig skal forbrugeren efter *nr. 6* have oplysning om *de enkelte ydelser, disses antal og forfaldstid*. Bestemmelsen svarer til direktivets art. 4, stk. 2, litra c, og kreditkøbslovens § 8, stk. 1, nr. 5.

Bestemmelsen i *stk. 2* svarer til direktivets art. 4, stk. 2, litra b, hvorefter der skal ske angivelse af de betingelser, hvorunder størrelsen af de årlige omkostninger i procent kan ændres. Hvis det aftales, at et eller flere vilkår kan eller skal ændres under kreditaftalens forløb, vil dette påvirke størrelsen af de årlige omkostninger i procent. Forbrugeren skal i givet fald oplyses herom.

Stk. 3 svarer til direktivets art. 4, stk. 2, litra b, 2. pkt. Forslagets § 18 opregner en række standardforudsætninger, som skal lægges til grund for beregningen af de årlige omkostninger i procent, hvis ikke andet fremgår af aftalen. Herudover påhviler det kreditgiveren at opstille passende forudsætninger, der muliggør en beregning af de årlige omkostninger i procent. Det forudsættes, at der næppe vil forekomme tilfælde, hvor det ikke er muligt at beregne de årlige omkostninger i procent, såfremt der opstilles passende forudsætninger for beregningen.

Hvis betingelsen er opfyldt, kan kreditgiver nøjes med at oplyse om den årlige nominelle rente.

Til § 10

Bestemmelsen omhandler *kreditaftaler med variabelt lånebeløb* i form af kontoaftaler, kreditkortkonti, kassekreditter og lignende. Bestemmelsen svarer i princippet til kreditkøbslovens § 32. Bestemmelsen er dog ikke begrænset til kontoaftaler, der kan udnyttes til køb, jf. kreditkøbslovens § 3, eller kontoaftaler, der kan udnyttes til såvel køb af løsøre som til erhvervelse af andre ydelser, jf. kreditkøbslovens § 35. Bestemmelsen omfatter således enhver form for kredit med variabelt lånebeløb, der er omfattet af loven, og som er oprettet med henblik på forbrug. Bestemmelsen pålægger kreditgiver at give forbrugeren en række oplysninger om kreditten, herunder de årlige omkostninger i procent.

Kreditgiver skal ifølge *nr. 1* oplyse forbrugeren om *kreditrammen*. Bestemmelsen svarer til kreditkøbslovens § 32, nr. 2.

Efter *nr. 2* skal forbrugeren have oplysning om de nærmere regler og betingelser for pålæg af *kreditomkostninger* samt beregningsmåden for sådanne omkostninger, herunder eventuelt den nominelle årlige rente. Bestemmelsen svarer til kreditkøbslovens § 32, nr. 3, men omfatter i modsætning til denne også et eventuelt stiftelsesgebyr, jf. kreditkøbslovens § 32, nr. 1.

Ifølge *nr. 3* skal kreditgiveren oplyse forbrugeren om *de årlige omkostninger i procent* ved forskellige udnyttelser af kontoen.

Da man ikke ved indgåelse af en kontoaftale kan vide, i hvilket omfang kontoen vil blive udnyttet, kan den effektive rente kun angives i eksempelform ved forskellige typiske udnyttelser af kontoen. Forbrugeren vil herved kunne se, hvilke måder at udnytte kreditten på som giver henholdsvis de højeste og laveste relative kreditomkostninger.

Oplysningen om de årlige omkostninger i procent ved en bestemt udnyttelse af kreditten må endvidere være ledsaget af oplysninger om, hvilke forudsætninger der i den forbindelse er gjort. Såfremt forudsætningerne ikke fremgår af aftalen, indeholder forslagens § 17, stk. 2, og § 18 en række forudsætninger, som i givet fald må lægges til grund.

Efter forslagens § 16, stk. 3, kan justitsministeren fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved beregning af de årlige omkostninger i procent. Det er hensigten at udnytte denne hjemmel til bl.a. at fastsætte nærmere regler om forudsætninger med hensyn til udnyttelsesgrad, som skal lægges til grund ved beregningen af de årlige omkostninger i procent.